

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษาและวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทั้งทางด้านของคำศัพท์ มโนทัศน์ และ วากยสัมพันธ์ ของภาษาที่ใช้ในวงการหลักทรัพย์ ทำให้สามารถที่จะยืนยันได้ว่าภาษาที่ใช้ในวงการหลักทรัพย์นี้เป็นอนุภาษาจริง เพราะอนุภาษานี้เป็นภาษาที่มีความแตกต่างจากภาษาที่คนส่วนใหญ่ใช้กันอย่างชัดเจน มีลักษณะที่พิเศษเฉพาะตัว และผู้ที่เข้าใจอนุภาษานี้ได้หรืออ่านรายงานที่เกี่ยวกับหุ้นแล้วเข้าใจจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องหุ้น ซึ่งผลสรุปของงานวิจัยนี้ เป็นดังต่อไปนี้ คือ

5.1.1 คำศัพท์

คำในอนุภาษานี้ จัดจำแนกตามหมวดคำได้เป็น 3 หมวดคำคือหมวดคำนาม หมวดคำกริยาและหมวดคำคุณศัพท์ และจำแนกตามวิธีการกำหนดรูปศัพท์อีก 2 วิธี คือ การกำหนดรูปศัพท์แบบการแปลศัพท์ และการกำหนดรูปศัพท์แบบการทับศัพท์

คำในหมวดคำนาม ใช้วิธีการกำหนดรูปศัพท์ทั้ง 2 แบบ โดยจำแนกออกเป็น คำนามที่ใช้วิธีการกำหนดรูปศัพท์แบบการแปลศัพท์เพียงอย่างเดียว เช่น *stock market* แปลว่า *ราคาหุ้น* คำนามที่ใช้วิธีการกำหนดรูปศัพท์แบบการทับศัพท์เพียงอย่างเดียว เช่น *On Balance Volume (OBV)* และคำนามที่ใช้วิธีการกำหนดรูปศัพท์แบบการแปลศัพท์และการทับศัพท์ *bull market* สามารถใช้ทั้ง *bull market* และ *ตลาดกระทิง* และในทั้ง 3 ประเภทของคำในหมวดคำนามนี้ พบว่า คำนามที่ใช้วิธีการกำหนดรูปศัพท์ทั้งแบบการแปลศัพท์และทับศัพท์มีจำนวนมากที่สุด รองมาคือ คำนามที่ใช้วิธีการกำหนดรูปศัพท์แบบทับศัพท์ และ คำนามที่ใช้วิธีการกำหนดรูปศัพท์แบบแปลศัพท์ตามลำดับ

คำกริยาในอนุภาคนี้อาจจำแนกออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ตามการใช้กับประธานของประโยค นั่นคือ คำกริยาที่ใช้กับประธานที่เป็นนักลงทุน และคำกริยาที่ใช้กับประธานที่เป็นตัวหุ้น และคำกริยาในอนุภาคนี้อาจใช้วิธีการกำหนดรูปศัพท์ทั้ง 2 แบบ เช่นเดียวกับคำในหมวดคำนามโดยจำแนกออกได้เป็น คำกริยาที่ใช้วิธีการกำหนดรูปศัพท์แบบการแปลศัพท์เพียงอย่างเดียว เช่น *sell แปลว่า ขาย* คำกริยาที่ใช้วิธีการกำหนดรูปศัพท์แบบทับศัพท์เพียงอย่างเดียว เช่น *let profit runs* และคำกริยาที่ใช้ทั้งวิธีการกำหนดรูปศัพท์แบบการแปลศัพท์และการทับศัพท์ เช่น *panic buy สามารถใช้ได้ทั้ง panic buy และ ตีนซื่อ* โดยพบว่า คำกริยาที่ใช้วิธีการกำหนดรูปศัพท์ทั้งแบบการแปลศัพท์และทับศัพท์มีจำนวนมากที่สุด คำกริยาที่ใช้วิธีการกำหนดรูปศัพท์แบบการทับศัพท์มีจำนวนรองมา และท้ายสุดคือคำกริยาที่ใช้วิธีการกำหนดรูปศัพท์แบบการแปลศัพท์ และนอกจากนี้ลักษณะที่สังเกตพบอีกประการ คือ คำกริยาในอนุภาคนี้อาจมีการใช้คำกริยาที่เป็นภาษาไทยที่ไม่ใช่คำยืมอยู่หลายคำ ทั้งนี้อาจเพื่อต้องการให้เกิดความเข้าใจได้ตรงกันอย่างแท้จริง เพราะคำกริยาเป็นสิ่งที่มองเห็น สัมผัสจับต้องได้ยาก หากใช้เป็นคำในภาษานั้น ๆ อาจทำให้เกิดความเข้าใจได้ง่ายกว่า

คำคุณศัพท์ในอนุภาคนี้อาจเป็นคำคุณศัพท์ที่ใช้เฉพาะกับ 'ตัวหุ้น' เท่านั้น ไม่ได้เป็นคำที่ใช้กับนักลงทุน คำคุณศัพท์จะใช้วิธีการกำหนดรูปศัพท์ทั้งแบบการแปลศัพท์และทับศัพท์ จะไม่มีการใช้แค่วิธีการกำหนดรูปศัพท์แบบการแปลศัพท์ หรือการทับศัพท์อย่างเดียว

และหากพิจารณาจากประเภทของหมวดคำทั้ง 3 ประเภท อันได้แก่ คำนาม คำกริยา และคำคุณศัพท์แล้ว จะเห็นได้ว่าคำโดยส่วนมากในอนุภาคนี้อาจใช้วิธีการกำหนดรูปศัพท์ที่เป็นทั้งแบบการแปลศัพท์และการทับศัพท์ ซึ่งพบว่าการใช้วิธีการกำหนดศัพท์ด้วยกันทั้ง 2 ประเภทนี้ จะมีจำนวนมากกว่าการใช้วิธีการกำหนดรูปศัพท์แบบการแปลศัพท์ หรือการทับศัพท์อย่างเดียวเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้เนื่องมาจากว่าคำส่วนใหญ่ในอนุภาคนี้อาจเป็นคำยืม และผู้ใช้เป็นคนไทยพยายามที่จะปรับอนุภาคนี้อาจเข้ากับภาษาไทย แต่ถ้าหากใช้คำที่เป็นคำภาษาไทยทั้งหมดโดยไม่ใช้คำในภาษาอังกฤษเลย อาจทำให้เกิดความสับสนและ

เข้าใจผิดได้ ดังนั้น เราจึงพบว่ามีการใช้คำในอนุภาษานี้ ในทั้ง 2 ภาษา คือ ภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษ

5.2.2 มโนทัศน์

มโนทัศน์ของอนุภาษานี้ จัดจำแนกเป็นกลุ่มมโนทัศน์ (conceptual class) และ แต่ละกลุ่มมโนทัศน์จะประกอบไปด้วยมโนทัศน์ (concept) จำนวนหนึ่ง ซึ่งสามารถแสดงด้วย รูปคำ โดยที่แต่ละมโนทัศน์อาจแสดงด้วยรูปคำที่มากกว่าหนึ่งรูปคำ ในงานวิจัยนี้พบว่ามี กลุ่มมโนทัศน์อยู่ทั้งหมดจำนวน 17 กลุ่มมโนทัศน์ คือ 1)กลุ่มมโนทัศน์สภาวะตลาดหลัก ทรัพย์โดยรวม 2)กลุ่มมโนทัศน์กลุ่มของหลักทรัพย์ 3)กลุ่มมโนทัศน์ตัวหุ้นหรือหลักทรัพย์ 4)กลุ่มมโนทัศน์มูลค่าและปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ 5)กลุ่มมโนทัศน์ราคาของหุ้น 6)กลุ่มมโนทัศน์ระดับอ้างอิงของราคาหุ้น 7)กลุ่มมโนทัศน์เครื่องชี้ทางเทคนิค 8)กลุ่ม มโนทัศน์สิ่งที่ปรากฏในเครื่องชี้ทางเทคนิค 9)กลุ่มมโนทัศน์รูปแบบต่างๆของเครื่องชี้ทาง เทคนิค 10)กลุ่มมโนทัศน์ทฤษฎีหรือแนวทางในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ 11)กลุ่มมโน ทัศน์เอกสารในการซื้อขายหลักทรัพย์ 12)กลุ่มมโนทัศน์สินเชื่อเพื่อการซื้อขายหลักทรัพย์ 13)กลุ่มมโนทัศน์สิ่งตอบแทนจากหุ้นหรือหลักทรัพย์ 14)กลุ่มมโนทัศน์นักลงทุน 15)กลุ่ม มโนทัศน์นายหน้าในการซื้อขายหลักทรัพย์ 16)กลุ่มมโนทัศน์การเคลื่อนไหวของราคาหุ้น 17)กลุ่มมโนทัศน์การซื้อขายหุ้น

5.3.3 วากยสัมพันธ์

ในอนุภาษานี้จะพบว่ามีองค์ประกอบของปริจเฉท 3 ส่วนด้วยกัน คือ พรรณนาปริจเฉท ทศนปริจเฉท และปริจเฉทบอกให้ทำ โดยพบว่า พรรณนาปริจเฉทนั้นมี จำนวนมากที่สุด รองลงมา คือ ทศนปริจเฉทและปริจเฉทบอกให้ทำ และในอนุภาษานี้ยังมีการใช้แผนภูมิ (graph) ประกอบการรายงานและการวิเคราะห์หลักทรัพย์เพื่อให้ผู้อ่าน สามารถที่จะมองเห็นภาพและเข้าใจได้ดีขึ้น

ส่วนทางด้านประโยคในอนุภาษานี้ นั้น สามารถที่จะจำแนกออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ ประโยคสมบูรณ และประโยคไม่สมบูรณ โดยพบประโยคที่สมบูรณมีจำนวนมากกว่าประโยคที่ไม่สมบูรณ ประโยคทั้ง 2 ประเภทดังกล่าวนี้ยังได้จัดจำแนกประโยคออกได้เป็น ประโยคความเดียว ประโยคความรวม และประโยคความซ้อน โดยพบว่าประโยคความรวมมีจำนวนมากที่สุด รองมาคือประโยคความซ้อน และประโยคความเดียวตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากการรายงานหุ้เป็นภาษาเขียนนั่นเอง

สำหรับเรื่องวัจนปฏิบัติศาสตร์นั้น เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวัจนกรรม ในอนุภาษานี้ พบว่ามีการใช้วัจนกรรมตรง 2 วัจนกรรม คือ วัจนกรรมการแจ้งให้ทราบ และวัจนกรรมการบอกให้ทำโดยสื่อผ่านทางประโยคของอนุภาษานี้ ดังนั้นประโยคในอนุภาษานี้จึงสามารถที่จะแสดงให้ทราบถึงวัจนกรรมได้ 2 วัจนกรรม คือเป็นประโยคที่แสดงให้ทราบถึงวัจนกรรมการแจ้งให้ทราบ และประโยคที่แสดงให้ทราบถึงวัจนกรรมการบอกให้ทำ และพบว่าประโยคที่แสดงถึงวัจนกรรมการแจ้งให้ทราบมีมากกว่าจำนวนของของประโยคที่แสดงวัจนกรรมการบอกให้ทำ

5.2 ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาวิจัยอนุภาษาในทั้ง ด้านของคำศัพท์ มโนทัศน์ และวากยสัมพันธ์ โดยข้อมูลที่น่ามาใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์ซึ่งในที่นี้คือหนังสือพิมพ์กรุงเทพมหานคร ผู้ที่ประสงค์จะศึกษาเรื่องอนุภาษานี้ต่อสามารถที่จะใช้ข้อมูลที่มาจากแหล่งอื่นได้ เช่น ข้อมูลจากสื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ เพื่อเปรียบเทียบว่าลักษณะของอนุภาษาหุ้ในสื่อที่ต่างประเภทกันจะมีความเหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร และนอกจากนี้ผู้สนใจในเรื่องของอนุภาษาที่ใช้ในวงการหลักทรัพย์นี้ ยังสามารถที่จะศึกษางานวิจัยในด้านต่างๆที่ผู้วิจัยกล่าวมาแล้วข้างต้น คือด้านของคำศัพท์ มโนทัศน์ และวากยสัมพันธ์ โดยเจาะลึกในรายละเอียดเฉพาะด้านให้มากไปกว่านี้ได้อีก เช่น ในด้านของคำศัพท์ในอนุภาษานี้ที่เราพบว่าลักษณะของคำศัพท์ส่วนใหญ่จะเป็นคำประมาทคำยืม ดังนั้นการศึกษาใน

เรื่องคำยืมในอนุภาคนี้นี้จึงเป็นเรื่องที่ผู้วิจัยคิดว่าน่าสนใจ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสนใจของแต่ละบุคคลว่าใครจะสนใจด้านใด